

Till
Finansdepartementet

Datum
2019-02-05

Vår referens
Katarina Lundahl

Unionens yttrande över skrivelsen "Avskaffad särskild löneskatt för äldre" (Fi2019/00122/S1)

Förslaget i korthet

I december 2018 biföll Riksdagen Moderaternas och Kristdemokraternas budgetreservariation, vilket bland annat innebar att riksdagen antog ett tillkännagivande om att regeringen ska återkomma med förslag om avskaffad särskild löneskatt för äldre. Med anledning av det har finansdepartementet lagt fram den aktuella skrivelsen. Enligt skrivelsen ska den särskilda löneskatten för äldre slopas från och med den 1 juli 2019.

Unionens kommentarer

I samband med skattereformen 1991 så infördes en särskild löneskatt för personer som vid årets ingång fyllt 65 år, på lön och annan ersättning för arbete samt på inkomst av aktiv näringsverksamhet. Skattesatsen var 16 procent för dem födda 1937 eller senare. För personer födda före 1937 (och som inte omfattades av det reformerade ålderspensionssystemet) var den särskilda löneskatten 24 procent.

År 2007 slopades den särskilda löneskatten för personer som vid årets ingång fyllt 65 år, både på löneinkomster och inkomster från näringsverksamhet, för personer födda 1938 eller senare. 2008 så slopades den särskilda löneskatten även för dem som var född innan 1938.

År 2016 återinfördes den särskilda löneskatten på lön och inkomster från näringsverskamhet för personer som vid årets ingång fyllt 65 år. Skatten är idag 6 procent av inkomsten oavsett om personen omfattas av det nya pensionssystemet eller ej. Den aktuella skrivelsen föreslår alltså att slopa denna skatt.

Det finns en rad skäl till varför det är viktigt, både för individen och för samhället i stort, att fler äldre stannar kvar längre i arbetslivet. I takt med att medellivslängden ökar behöver vi också arbeta längre för att få en rimlig pension. Den allt längre livslängden gör också att vi får fler äldre i befolkningen, vilket gör att försörjningsbördan för dem som arbetar kommer att stiga framöver. Att fler äldre stannar kvar längre i arbetskraften, och därmed bidrar till välfärdens och pensionernas finansiering, minskar försörjningsbördan på övriga förvärvsarbetande och ger bättre förutsättningar för goda pensioner.

Mot bakgrund av detta är det viktigt att på olika sätt uppmuntra inidivider att arbeta längre och uppmuntra arbetsgivare att ha kvar anställda högre upp i åldrarna. När den särskilda löneskatten för äldre togs bort 2007 och 2008 var också ett motiv att göra denna grupp mer attraktiv för arbetsgivare att fortsätta att ha anställd. Den dåvarande regeringen genomförde också skatteförändringar som gjorde det mer lönsamt för äldre själva att fortsätta att arbeta, i form av förstärkta jobbskatteavdrag.

Andelen personer över 65 som valt att stanna kvar på arbetsmarknaden och jobba eller driva egen verksamhet har också stigit tydligt under det senaste decenniet. Sysselsättningsgraden i åldersgruppen 65-74 år var år 2006 10 procent. 2015 hade sysselsättningsgraden i denna grupp stigit till 16,5 procent. Därefter har ökningstakten tydligt avtagit, och sysselsättningsgraden för personer mellan 65 och 74 år låg 2018 på 17,2 procent. Det finns många olika skäl till att ökningstakten i sysselsättningsgraden har avtagit, inte minst att sysselsättningsnivåerna nu är betydligt högre. Men avmattningen pekar ändå på att det kan finnas skäl att ytterligare stimulera inte minst arbetsgivare att anställa personer över 65, för att fortsätta att driva på denna utveckling. Den särskilda löneskatten motsvaras inte heller av några förmåner, som tex. pensionsinbetalningar, vilket gör att ett borttagande inte får några konsekvenser för individen.

Mot bakgrund av detta så tillstyrker Unionen skrivelsens förslag om att åter slopa den allmänna löneskatten för äldre. Samhället och staten behöver arbeta på många fronter samtidigt för att skapa förutsättningar för äldre att stanna längre i arbetslivet, och detta kan vara ett viktigt bidrag.

Martin Linder, Förbundsordförande Unionen